

A L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

Maria José Lecha Gonzalez, en nom i representació del **Grup Municipal de la CUP Capgirem Barcelona** a l'Ajuntament de Barcelona en la seva qualitat de Presidenta, i domicili a efectes de notificacions a Barcelona, a la Plaça Sant Miquel número 4, 2a Planta, compareix i

DIU

Que en relació als Comptes Generals de l'Ajuntament de Barcelona i societats del grup corresponent a l'exercici de 2016 i dins el termini d'informació pública establert a l'efecte, pel present escrit fem les següents

AL·LEGACIONS

Primera.- Accés a la informació

En primer lloc cal posar de relleu que l'accés a la informació i documentació és encara un obstacle per als grups municipals per a la fiscalització dels comptes de l'Ajuntament, però encara ho és més per a les veïnes i veïns de la ciutat. D'una banda, els expedients no electrònics s'han de consultar en paper on no s'hi destria el gra de la palla. La seva informatització hauria de permetre aquest procediment de selecció de la informació per al processament i estudi acurat necessari. D'altra banda, el sistema d'informatització a través del SAP (programari privatiu) presenta excessives complicacions per a la seva consulta, el que no permet superar els obstacles del format no electrònic.

És especialment greu que **alguns dels expedients demanats per aquest Grup Municipal no hagin pogut ser consultats** durant els dies establerts a l'efecte. En alguns casos perquè es trobaven a intervenció o auditoria interna, i d'altres perquè directament se'ns diu "**no trobat**". Tenint en compte els terminis com a mínim caldria haver fet còpia dels expedients que es lliuraven a intervenció o auditoria. Respecte al fet que hi hagi expedients no trobats, és bastant preocupant que desapareguin expedients i no es doni cap explicació al respecte.

Així doncs, interessa a aquets grup municipal l'adopció de mesures tecnològiques que facilitin la informació comptable i de contractes i subvencions de cara als comptes de 2017, abandonant a més a més el programari privatiu per desenvolupar-ne de lliure. Les següents

al·legacions, doncs, estan marcades per la limitació que imposa l'actual sistema de consulta i la ingent quantitat d'informació. En matèria de transparència, un excés de llum, enlluerna.

Segona.-Despeses de comunicació

Més enllà de l'import destinat a publicitat i comunicació institucional, no sempre justificada i apartidista, el que més preocupa és la subvenció encoberta de determinats mitjans de comunicació i, especialment, la impossibilitat de fiscalitzar els imports destinats a aquests mitjançant la publicitat institucional. És absolutament inacceptable que no es pugui fer un seguiment del destí final dels diners públics. En concret són 3 les empreses a qui s'encarrega la gestió de la publicitat institucional, que entre totes reben gairebé 10 milions d'euros a l'any amb diferents contractes. En particular, la facturació d'aquestes empreses durant el 2016 a l'Ajuntament de Barcelona ha estat el següent:

- Carat España, S.A. 6.369.527,37 € (pagats 3.003.071,69 €)
- Zenith Media SLU, 1.870.980,42 € (pagats 1.151.689,98 €)
- Focus Media, SL 1.730.990,75 € (pagats 992.329,22 €)

Cal mirar una per una per saber on s'han publicat els anuncis. Destaquen La Vanguardia i El Periódico, tant de revisar les factures com de contractes que directament obliguen a que sigui així.

Crida especialment el contracte 16004236 denominat "**Acció especial digital webdocs mhv a El Periódico**" per valor de **310.694 euros**. La justificació del contracte defineix com a objectius de la comunicació "sensibilitzar, conscienciar als ciutadans de Barcelona sobre aspectes importants de la vida de les persones per anar cap a una societat justa, equitativa i sostenible" i "assolir una bona notorietat, visibilitat i cobertura per tal d'assolir l'objectiu abans esmentat". Costa d'entendre que una bona cobertura es pugui aconseguir teledirigint el contracte a un sol mitjà de comunicació.

Però sobretot, el que resulta **poc ètic i de dubtosa legalitat** és que la licitació es faci en relació a la producció i gestió de la inserció de la publicitat a **El Periódico**, de manera que part de l'import del contracte tingui un **destinatari final determinat sense seguir el procediment de contractació** pública que estableix la normativa vigent. Segons el resum de la justificació de l'execució del contracte que consta a l'expedient, la part corresponent a la producció és de 124.821 euros, un 40%, mentre que **la publicitat a El Periódico suma 185.872 euros, un 60% de l'import total del contracte**. Sent la part majoritària la que correspon a la publicitat aquest contracte s'hauria d'haver licitat per separat entre la part de producció i la de publicitat. D'altra banda, a la vista de les accions comunicatives realment efectuades és més que discutible que es tracti de format *webdoc*, el que no només representa una execució deficient del contracte sinó que suposa facturar un producte publicitari que en el mercat té un major cost que el realment executat.

Tercera.- Externalitzacions

En ocasió de la presentació de la Guia de contractació pública social de l'Ajuntament de Barcelona, el govern municipal recordava les xifres de les externalitzacions:

“Cada any l'Ajuntament **adjudica 590 milions d'euros en béns i serveis** (gairebé la quarta part del pressupost), una xifra que **supera els 1.000 milions d'euros, si es considera tot el grup municipal**. Genera milers de llocs de treball i un alt volum de contractes que aboquen milions d'euros a l'economia de la ciutat. En total hi ha 12.830 contractes fets per l'Ajuntament de Barcelona.”¹

Crida l'atenció que mentre que l'import destinat a personal propi de l'Ajuntament de Barcelona sigui de 400 milions d'euros anuals aproximadament, la xifra de contractacions externes sigui de 590 milions d'euros. Resulta evident que hi ha un abús de l'externalització de serveis, de la privatització de la gestió i prestació de serveis públics. La política de municipalitzacions i internalitzacions del govern municipal és extremadament ridícula si tenim en compte que els principals contractes, com el de neteja dels edificis municipals o el de neteja viària i gestió de residus no s'han posat en qüestió i, fins i tot, s'han tornat a licitar i a adjudicar de nou, enlloc de procedir a la internalització del personal.

Quarta.- Turisme Barcelona

L'Ajuntament de Barcelona fa aportacions al llarg de l'any al Consorci Públic-Privat Turisme de Barcelona en diferents conceptes. Els més petits, per la festa de cap d'any i algunes visites guiades, o per la campanya Christmas Shopping; la resta, la gran majoria, són en concepte del Fons de Turisme i del conveni amb el Bus Turístic pel qual es queden la recaptació. Segons la resposta del Govern de Barcelona en Comú, en aquell moment, que vam rebre per pregunta del nostre grup municipal a la Comissió d'Economia i Hisenda del 16 de febrer de 2016 en relació al contracte entre Turisme de Barcelona i Transports de Barcelona S.A. (Bus de TMB) se'ns va indicar que aquest tipus de col·laboració va començar l'any 1987 i pel que fa a ingressos de Turisme de Barcelona es perceben per dues vies: un 20% de la participació de resultats, que en el cas del 2015 eren 2,6M€, i per comissions de venda de tiquets, que per aquell mateix any era de 1,4M€.

Turisme de Barcelona, per tant, obtenia uns ingressos de 4M€ l'any 2015 del Bus Turístic de TMB, mentre que els anys 2013 els ingressos eren de 3,9M€ i el 2014 de 4,2M€.

Pel què fa a l'exercici de 2016, **el total destinat per l'Ajuntament de Barcelona l'any 2016 al Consorci Públic-Privat Turisme de Barcelona ha estat de 6.879.259,30 euros**. Aquests fons públics s'han utilitzat per a la promoció turística de la ciutat, com si no estigués ja prou saturada de visitants, a mercè de les grans empreses del sector i del seu president, l'hotelier Joan Gaspart. És imprescindible rescindir el conveni existent amb el consorci pel qual rep la recaptació provinent del Bus Turístic així com destinar els fons de turisme a pal·liar les

¹ <http://ajuntament.barcelona.cat/premsa/2016/10/24/lajuntament-es-dota-per-primer-vegada-duna-guia-de-contractacio-publica-social/>

conseqüències i externalitats que genera. En tot cas, qualsevol política de promoció turística de la ciutat que impliqui despesa de fons públics ha d'estar gestionada directament per l'Ajuntament d'acord amb les necessitats i prioritats de la ciutat i el conjunt de veïnes, i no per les empreses del sector que, si volen promoció, se la poden pagar perfectament amb els beneficis milionaris que fan cada any a costa de totes. Així doncs, s'escau també iniciar els tràmits per a la dissolució i liquidació del Consorci.

Cinquena.- Mobile World Congres

El Mobile World Congres és probablement l'exemple més evident de transferència directa de recursos públics a butxaques privades de Barcelona. Mentre el sector turístic i les empreses de telefonia i tecnologia fan negocis milionaris, som els veïns i veïnes qui, a més a més de suportar les conseqüències de la massificació de la ciutat durant una setmana, veuen com els seus impostos serveixen per pagar les despeses. El total dels fons és de 18.850.000 euros, dels quals 15.000.000 són fons públics i només 3.850.000 són privats. En concret, les subvencions de les administracions públiques són les següents:

- Ajuntament de Barcelona: 4 milions d'euros.
- Govern espanyol: 3 milions d'euros
- Generalitat de Catalunya: 700.000 euros
- Fira de Barcelona: 300.000 euros

En un nou exemple de socialització dels costos i privatització dels beneficis, la distribució dels fins de la Fundació Mobile World Capital, organització del MWC parla per si sola.

Sisena.- UPEC

D'entre les subvencions i convenis signats per l'Ajuntament de Barcelona crida especialment l'atenció de de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya – UPEC, i encara més la presentació i acceptació del projecte modificat de 20 d'abril de 2017. En primer lloc el conveni preveu una subvenció de 150.000 euros en tres anys, 2016-2018, a raó de 50.000 euros anuals, quan el pressupost és inferior. La subvenció del 100% de l'activitat és una anomalia que es veu agreujada quan fins i tot supera l'import previst total, com és el cas que ens ocupa. Que el propi projecte modificat difereixi l'excedent de 2016 als exercicis de 2017 i 2018 enlloc de ser reintegrats per no haver-se gastat és també una anomalia no justificada i que ha estat acceptada per l'Ajuntament.

Setena.- Contracte del servei d'assistència i defensa jurídica als membres de la Guàrdia Urbana i SPEIS

Un dels expedients que aquesta part no ha pogut analitzar degudament com s'indicava a la primera al·legació és el del servei d'assistència i defensa jurídica als membres de la Guàrdia

Urbana i SPEIS adjudicat per un període de dos anys al despatx d'advocats "Molins & Silva Defensa Penal, SLP". L'argument adduït per no poder revisar l'expedient és que es troba en mans d'una auditoria interna. No obstant, aquest grup ja va demanar l'expedient de contractació fa mesos i, si bé no podem confirmar que en tenim la totalitat, sí que hi ha tota la documentació relativa al procés de contractació. Per aquest contracte l'empresa adjudicatària ha acumulat una facturació de 100.000 euros al llarg del 2016.

Al respecte d'aquest contracte s'escau fer dues valoracions. En primer lloc, que es tracta d'un contracte de serveis incomprensible. No té cap mena de sentit que l'Ajuntament assumeixi els costos judicials d'agents de la Guàrdia Urbana investigats o jutjats per presumpte comissió de delictes. En tot cas, caldria garantir que en cas de resultar condemnats aquests hagin de reintegrar a l'Ajuntament el cost assumit per la seva defensa com a mesura accessòria a l'aplicació del règim disciplinari corresponent. És difícil pensar que es pot confiar en l'aplicació del règim intern de la Guàrdia Urbana i la netedat i contundència imprescindibles front a males pràctiques policials, i alhora estar pagant directament la defensa jurídica dels agents en la possible comissió de delictes.

La segona valoració necessària és que el Plec de Clàusules Administratives Particulars (PCAP) conté uns requisits de solvència si més no qüestionables. A l'hora d'establir els criteris de solvència tècnica, el plec exigeix uns requisits per a l'equip jurídic que és difícil que algú altre que no sigui l'adjudicatari actual pugui acreditar. En particular, l'equip ha de comptar amb un advocat amb una experiència mínima de 10 anys i un elevat grau d'especialització en dret penal i defensa de cossos de seguretat, i un altre de les mateixes característiques amb 4 anys d'experiència. Difícilment es pot trobar advocats amb despatx a Barcelona i amb elevada experiència en defensa de cossos de seguretat si no són els que ja tenen encarregada aquesta defensa. Tant és així, que només el despatx Molins & Silva va presentar oferta en el concurs, sent l'adjudicatària de manera continuada des de fa molts anys. Segons la informació disponible al sistema SAP com a mínim presta aquest servei des de l'any 2009, si bé probablement fa més anys que tenen l'encàrrec.

En relació a aquest contracte aquest grup demana ja en aquest moment que es faciliti el resultat de l'auditoria interna en qüestió i no descarta altres accions de fiscalització i control tant dels procediments de contractació com de l'execució del contracte i la prestació del servei.

Vuitena.- Quant a l'ús indegut de la figura contractual en matèria de subvencions

Revisant els contractes crida l'atenció la quantitat de contractes per dur a terme activitats, adquirir material o fins i tot fer reformes a associacions de tota mena. No se'n fa un llistat per tal de no senyalar-ne cap ja que l'objecte de l'al·legació no és el fet que se subvencionin aquest tipus d'activitats i adquisicions, sinó l'ús de la fórmula del contracte menor com a via de finançament. Al parer d'aquest grup municipal, la majoria d'aquests contractes de subministrament o prestació de serveis són en realitat subvencions a entitats però amb una fórmula que esquiva la normativa aplicable a aquestes darreres en matèria de publicitat, concurrència i, sobretot, execució i destinació dels fons públics a l'objecte de la subvenció.

Aquesta és una pràctica que no només resulta indeguda, atès que la normativa d'atorgament i control de subvencions té raons de ser, sinó que a més a més pot resultar una via de cooptació i generació de xarxes clientelars mitjançant diners públic respecte als partits del govern i cap al propi govern. A més a més, aquests procediments més que dubtosos poden comportar també desviacions de fons públics atès que amb l'emissió de les factures per part del contractista es pot haver donat per satisfet el contracte i ordenat el seu pagament, però no es disposa de cap memòria justificativa i relació de despeses que en permeti el seu control posterior com correspondria a una subvenció.

Per tot això

SOL·LICITA

Que tingui per presentat aquest escrit i, en el seu mèrit, per formulades les al·legacions que conté en relació al procediment d'aprovació dels Comptes Generals de l'Ajuntament de Barcelona i societats del grup corresponents a l'exercici de 2016.

Barcelona, 5 de juliol de 2017